

Γιάννης Ρίτσος "Το φαγούδι της αδελφής μου"
ΑΠΟΑΝΤΙΘΕΙΣ.

α. α.1 Το ποίημα ανήκει στη μοντέρνα ποίηση

α.2. Μορφή παρατυρωμένη που επιβεβαιώνουν το ότι το ποίημα σχηματίζεται σε αυτά της μοντέρνας ποίησης είναι:

- α. ελεύθερος στίχος "Δε θέλω"
- β. πρήξη μαθηματικού θετικού "αδελφής μου κρυώνω"
- γ. ~~καμία~~ τομή της μεταφοράς "περιπλανηθήκαμε στους ουρανούς"
- δ. ~~αποδοχή~~ ~~αποδοχή~~ έντονη ειμώδης "ν'αναγγέλλουν τη δόξα μου μες στα δάση της Άνοιξης."

β. β.1. Δύο ενδεικτικά ευφραστικά μέσα στο ποίημα είναι η μεταφορά "είμαι ένα πληγωμένο μυρμήγκι" και η προσωποποίηση "τα ώμωρα των θριαμβικών ν'αναγγέλλουν τη δόξα μου".

Στο ευχολόγιο τα ευφραστικά μέσα του ποιήματος αξιοποιούν το εικαστήριο και τις γνώσεις του ποιητή υποκειμένου.

Προσδίδω ζωτικότητα, παραφορτιστότητα και ανεξάντητα. Οδυσόγεια, η συμπιεσμένη μεταφορά αποδίδει με κάθε θετικότητα της γυμναστικής κατάστασης του ποιητή, ενώ η προσωποποίηση αποσιώπησε την απλότητα του για τον εαυτό του και τη γαλήνη του.

β.2 Το ποίημα περιλαμβάνει αρκετά βροικεία που παραπέμπω σε διάταξη ενδεικτικά αναφέρονται:

- α. « Αδελφέ μου, διγώ που ναι
τ' αθάνατο νερό να ξεδιγδώ; »
- β. « κρύωνω αδελφή μου »

Αντιθέτως, το λεξιλόγιο του ποιήματος μπορεί να παρατηρηθεί καθημερινά.

Ενδεικτικά αναφέρονται:

- α. « κρύωνω »
- β. « διαδρόμους »
- γ. « διγώ »